

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.510/2017/7.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Rothermel Erika előadó bíró
 . Márton Gizella bíró

A felperes: Felperes neve
(**címe**)

A felperes képviselője: . Szentkirályi-Holota Szabolcs ügyvéd
(**cím**)

Az alperes: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal
(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: ékesfehérvári Közigazgatási
és Munkaügyi Bíróság
10.K.27.447/2016/4. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.447/2016/4. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2012. évben érkezett Magyarországra tanulmányok folytatása céllal. Tartózkodási engedélye lejárt, melynek meghosszabbítása iránti eljárásban a hatóság hiánypótlásra hívta

fel, mivel nem csatolt be érvényes úti okmányt. A felperes a hiánypótlási felhívásnak - beleértve a meghosszabbítás időtartamát - nem tett eleget. Az elsőfokú hatóság 2016. július 13. napján kelt 106-6-10263/9/2016-T. számú határozatával a felperes kérelmét elutasította, egyidejűleg a kérelmezőt az Európai Unió tagállamainak területéről Kamerun területére kiutasította. Határozatának indokolásában hivatkozott a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harm.tv.) 13.§ (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra.

- [2] A felperes fellebbezése nyomán eljáró alperes a tényállás tisztázása érdekében ismételten hiánypótlási felhívást adott ki az érvényes úti okmány becsatolására. A felperes a másodfokú eljárásban sem igazolta, hogy rendelkezik személyazonosításra alkalmas, érvényes úti okmánnyal, ezért az alperes 2016. szeptember 23. napján kelt 106-T-46402/4/2016. számú határozatával az elsőfokú döntést helyben hagyta.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében elsődlegesen az alperesi határozat megváltoztatását, a tartózkodási engedély meghosszabbítását, másodlagosan az alperes határozatának az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú hatóság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.
- [4] Az alperes ellenkérelmében fenntartva határozatának indokolásában foglaltakat, a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában hivatkozott arra, miszerint a felperes nem vitatta, hogy az idegenrendészeti eljárásban sem első-, sem másodfokon nem csatolta érvényes úti okmányát. Meghosszabbítás iránti kérelmét már eleve olyan időpontban adta be, amikor útlevele lejárt. Alapítván hivatkozott arra, hogy a hatóság a hiánypótlási felhívást úgy adta ki, hogy a korábbi lakcímén már ne tudja átvenni. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a lakóhelyen 2016. augusztus 30-áig tartózkodott, míg a küldemény kézbesítésének első kísérlete 2016. augusztus 29-én történt. A felperes a postai értesítés birtokában volt, ezen túlmenően tudta, hogy a másodfokú eljárás folyamatban van, és számíthatnia kellett arra, hogy a hatóság részéről hivatalos iratokat kaphat. A felperesnek kellett volna körültekintően biztosítani, hogy postai úton is elérhető legyen. Emellett jogszabályi kötelezettsége volt, hogy a tartózkodási helyének megváltoztatását 3 napon belül bejelentse. A felperes azonban - a 2016. augusztus 30-ai lejárathoz képest - csak 2016. október 12-én létesített új lakcímet. A Harm.tv. 13.§ (1) bekezdése szerinti feltételek meglétét az elsőfokú, de legkésőbb a másodfokú

eljárásban a felperesnek kellett volna igazolni, mely elmulasztott cselekmények a közigazgatási perben nem pótolhatók. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az idegenrendészeti hatóságok eljárásai és az alperesi határozat jogszerű.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A felperes a jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmében annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§ (1) bekezdését és 339/A.§-át. Kifejtette, hogy a tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelme benyújtásakor már értesült a hatóság arról, hogy útlevele lejárt, ezen túlmenően hivatalos tudomása volt arról, hogy kameruni nagykövetség Magyarországon nem működik és a kérelmezőnek vagy származási országába kell utaznia, vagy a legközelebbi olyan országba, ahol kameruni nagykövetség van, jelen esetben Belgiumba. Sérelmezte, hogy az elsőfokú eljárásban kérte a hiánypótlási határidő meghosszabbítását, amely kérelmet azonban a hatóság elutasított. A felperes hangsúlyozta, hogy a másodfokú hatóság mivel szabályszerűen nem kézbesítette a hiánypótlási felhívást, súlyos eljárási szabályt vétett. Az alperes ugyanis nem tudta igazolni, hogy a kézbesítés második megkísérlésének napját követő 5. munkanapon megtörtént. Emellett az alperesi hatóság, amely a harmadik országbeli állampolgár szálláshely adatait kezeli, tudomással bírt arról, hogy a felperes a dunaújvárosi címen nem tartózkodik. A 2016. augusztus 29-én megkísérelt első kézbesítéshez képest a kézbesítés második időpontja már nem állapítható meg, így a kézbesítési vélelem sem állapítható meg. A felperes hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bírósági eljárás során csatolta érvényes úti okmányának másolatát, amelyet azonban a bíróság nem vett figyelembe. Sérelmezte, hogy a hatósági eljárások során többször jelezte a hatóságok felé, hogy úti okmányának beszerzése folyamatban van, azonban e bejelentését az idegenrendészeti hatóság figyelmen kívül hagyta. Mindezek alapján kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság jogsértő ítéletet hozott, amikor egy jogellenes alperesi határozatot jogszerűnek értékelt.
- [7] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Kifejtette, hogy osztja a jogerős ítéletben kifejtetteket. Előadta, hogy a másodfokú eljárásban megállapítást nyert, miszerint a felperes 2016. augusztus 5-én előterjesztett fellebbezésében előadottak ellenére a másodfokú döntés meghozataláig új szálláshelyet nem jelentett be. A tényállás tisztázása érdekében hiánypótlási felhívásban szólította fel a felperest a szálláshely igazolására, azonban e küldemény a hatósághoz 2016. szeptember 16-án „nem kereste” jelzéssel érkezett

viszsa. Az alperes megjegyezte, hogy a visszaérkezett küldemény alapján megállapítható, hogy a kézbesítésre szóló első értesítés időpontja 2016. augusztus 29. volt, amikor a felperes hivatalosan még a **D.** ... szám alatti címen tartózkodott. Kiemelte, hogy a felperes nem tett eleget a jogszabályi kötelezettségnek, a Harm.tv. végrehajtására kiadott 114/2007. (V.24.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Vhr.) 156.§ (1) bekezdésének azzal, hogy 3 napon belül nem jelentette be lakóhelyváltozását. Az alperes hivatkozott a jogerős ítélet azon megállapítására, hogy a felperes ebben az időszakban tudta, hogy vele kapcsolatban másodfokú eljárás van folyamatban. Megjegyezte, hogy a kérelemre indult eljárásban a bizonyítási teher a felperesen van, igazolnia kellett volna, hogy rendelkezik mindazokkal az iratokkal, amelyet a tervezett magyarországi tartózkodás teljes időtartamára magyarországi tartózkodásának célját és megélhetését hitelt érdemlően igazolják. A közigazgatási szervnek arra terjed ki a kötelezettsége, hogy az esetlegesen kiegészítésére szoruló, a közigazgatási szerv elé tárt kérelmeket hiánypótlási felhívás nyomán pontosítsa a kérelmezővel, melynek a hatóság a másodfokú eljárás során kibocsátott hiánypótlással eleget tett. A felperes tudatában volt annak, hogy csak érvényes úti okmánnyal tartózkodhat Magyarországon, így ezért neki kellett volna ezen feltételnek megfelelni és határidőben érvényes úti okmányát beszerezni.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [8] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
 - [9] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott a közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.
 - [10] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.
- A Harm.tv. 13.§ (1) bekezdése kimondja, hogy a harmadik országbeli állampolgárnak a tartózkodáshoz rendelkeznie kell érvényes úti okmánnyal. A felperes, aki jelen perben felülvizsgált határozattal elutasított kérelme előterjesztését megelőzően már négy éve hazánkban élt, tartózkodási engedélyét többször hosszabbította, jól ismerhette az ide vonatkozó jogszabályi előírásokat. Amint arra az elsőfokú bíróság helyesen utalt, a felperes meghosszabbítás iránti kérelmét már eleve olyan időpontban adta be, amikor útlevele lejárt, és sem az első-, sem a másodfokú eljárásban nem csatolta érvényes úti okmányát. E körben irreleváns, hogy melyik országban van kameruni nagykövetség, miután erről kellő ismerete volt a felperesnek. A töretlen bírói gyakorlat egységes abban, hogy a legális tartózkodáshoz szükséges feltételeknek a harmadik országbeli állampolgárnak folyamatosan meg kell felelnie. A Kúria hangsúlyozza, hogy az eljárás kérelemre indult eljárás volt, amelyben a felperes kötelezettsége a döntéshez szükséges tényeket

alátámasztani, illetőleg a tényállás tisztázását elősegíteni. A hatóság ennek megkönnyítéséhez a rendelkezésére álló jogintézmény, a hiánypótlási felhívás kibocsátásával hozzájárult.

- [11] A hiánypótlási felhívásban foglaltaknak a felperes nem tett eleget, a jogintézmény céljának megghiúsítására törekedett, amikor a kézbesítési szabályokra hivatkozva a hatóság hibáját igyekezett bizonyítani. A Kúria azonban e vonatkozásban is egyetért az elsőfokú bírósággal, amely kimondta, hogy a felperesnek, aki az első kézbesítési kísérlet időpontjában még az eredeti címen tartózkodott, számítania kellett arra, hogy a hatóság részéről hivatalos iratokat kaphat, ezért éppen neki kellett volna biztosítani, hogy postai úton is elérhető legyen. A felperes - amellet, hogy jogszabályi kötelezettsége volt, hogy a tartózkodási helyének megváltoztatását 3 napon belül bejelentse, amit elmulasztott - saját jogsértő magatartására alapozva próbált az alperes mulasztása mellett érvelni, kötelezettségei elmulasztásának következményei alól mentesülni.
- [12] Az elsőfokú bíróság helytállóan mondta ki, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy az új útlevelét a bírói eljárásban csatolta, mivel ezt az elsőfokú bíróság a Pp. 339/A.§-a alapján nem vehette figyelembe, továbbá ezzel nem igazolta, hogy az alperes a közigazgatási eljárásban jogsértő határozatot hozott. A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének érveit értékelve megállapította, hogy az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg, hogy az alperes határozata jogszerű.
- [13] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [14] A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdései alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.
- [15] A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2018. május 16.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró